25/03/2019

Του Ευαγγελισμού στον Παλαιό Μητροπολιτικό Ναό Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η διπλή εορτή του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου και η Εθνική επέτειος της 25ης Μαρτίου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Παλαιό Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων και Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας και στη συνέχεια τέλεσε Δοξολογία με την παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών.

Ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο της πόλης και ο εορτασμός ολοκληρώθηκε με μαθητική και στρατιωτική παρέλαση στην οδό Μητροπόλεως.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευ-έ-τω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρ-θέ-νῳ μετά δέους παρίσταται καί τό Χαῖρε κομίζει τῆς λύπης ἀντί-θε-τον».

Καί ἐάν ἡ κτίση καί ἡ φύση, καί ἄν τά ἄλογα καί λογικά δημιουρ-γή---ματα τοῦ Θεοῦ εὐφραίνονται καί χορεύουν γιά τό χαρμόσυνο μή-----νυμα πού φέρνει ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ πρός τήν Παναγία Παρ-θένο, γιά τό μήνυμα πού θά λύσει τή λύπη καί θά διαλύσει τό σκο-τά-δι τῆς ἁμαρτίας καί τῆς δου-λείας τῆς κτίσεως στόν αἴτιο τοῦ κακοῦ καί τῆς ἁμαρτίας, τόν διά-βολο, ἐ-μεῖς, ἀδελφοί μου, πού συγ-κε-ντρω--θή-κα-με σήμερα ἐδῶ, στόν πε-ρίλαμπρο αὐ-τόν ἱερό ναό τῶν πρω--τοκορυ-φαί-ων ἀποστόλων, τόν πα-λαιό Μη---τρο-πολιτικό ναό τῆς Βεροίας, γιά νά τιμήσουμε τήν ἑορ-τή τοῦ Εὐ--αγγελισμοῦ τῆς Θεο-τόκου καί νά ἑορτάσουμε τήν ἀπαρ-χή τῆς σω-τηρίας τοῦ γένους τῶν ἀν-θρώ-πων, ἀλλά καί ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἔχουμε ἕναν ἐπιπλέον σπουδαῖο λόγο γιά νά εὐφραι-νό-με--θα καί νά

πανη-γυ-ρίζουμε.

Καί ὁ λόγος αὐτός εἶναι ὅτι ἡ ἡμέ--ρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελι-σμοῦ τῆς Θεοτόκου, συμπίπτει μέ τήν ἡμέρα τῆς ἐθνε-γερσίας μας, συμ-πί-πτει μέ τήν ἡμέρα ἐκείνη κα-τά τήν ὁποία οἱ πατέρες μας, ζη-τώντας τή δύναμη καί τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῆς Πανα-γίας Παρ-θέ-νου, ἡ ὁποία ὑπῆρ-ξε πάντοτε ἡ Ὑπέρμαχος Στρατη-γός τοῦ Γένους μας, ἀποφάσισαν νά ξεσηκω-θοῦν γιά νά ἐλευθερώσουν τήν πατρίδα μας, γιά νά ἀπαλ-λά-ξουν τό Γένος μας ἀπό τόν ἀβά-στα-χτο τουρκικό ζυγό, πού ἐπί αἰῶνες ὄχι μόνο τούς στεροῦσε τήν προσω-πι-κή καί θρησκευτική τους ἐλευ-θε-ρία ἀλλά ἐπεδίωκε καί νά ἀλλοιώσει τήν ἐθνική τους συνεί-δη-ση καί ταυ-τό-τητα. Ἐπεδίωκε νά τούς κά-νει νά ξεχάσουν ποιοί εἶ-ναι καί τί πι-στεύ-ουν καί νά ἀφο-μοιωθοῦν μέ τούς Τούρκους.

Καί αὐτή ἡ προσπάθεια τῆς ἀφο-μοι-ώσεως ἦταν τό πιό δόλιο καί ὕπουλο τέχνασμα τῶν κατακτη-τῶν, παρόμοιο μέ ἐκεῖνο τοῦ πο-νη--ροῦ ὄφεως, ὁ ὁποῖος στόν κῆπο τῆς Ἐδέμ παρέσυρε τούς πρωτο-πλά-στους. Καί ὅπως ἐκεῖνος δέν τούς ζήτησε νά τόν ἀκολουθήσουν ἀλλά προσπάθησε νά ὑποσκάψει καί νά κλονίσει τή σχέση τους μέ τόν Θεό, ἔτσι ὥστε νά τούς ὁδη-γή-σει στήν παρακοή καί τήν πτώ-ση καί νά τούς καταστήσει τελικά δε-σμίους του, ἔτσι συ-νέβη καί μέ τούς κατακτητές. Προ-σπαθοῦσαν μέ ὑποσχέσεις καί προ-νόμια, μέ δε-λεάσματα ἀλλά καί ἀπειλές νά κάνουν τούς προγό-νους μας νά ξε-χά-σουν τήν ἑλλη-νι-κή τους ταυ-τό-τητα καί τήν πίστη τους στόν Χρι-στό, ἔτσι ὥστε νά μήν ἔχουν κα-νέ-να λόγο νά ξεση-κωθοῦν, κα-νέ-να λόγο νά διεκδι-κή-σουν τήν ἐ-λευ--θε-ρία καί τήν ἀνε-ξαρτησία τους.

Καί ὅμως μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου δέν τό κατόρθωσαν. Οἱ πατέρες μας ἔ-μει-ναν πιστοί, ἔμειναν ἑδραῖοι καί ἀμετακίνητοι σέ ὅσα παρέ-λα-βαν ἀπό τούς προγόνους τους: στήν ἐθνική τους ταυτότητα καί τήν ὀρθόδοξη πίστη τους.

Γι᾽ αὐτό καί ἀποφάσισαν νά ξεση-κωθοῦν, ἀδιαφορώντας γιά τό τί-μη-μα καί μή διστάζοντας νά θυ-σι-ά--σουν καί αὐτή ἀκόμη τή ζωή τους προκειμένου νά κερδίσουν τήν ἐλευθερία καί τήν ἀνεξαρ-τη-σία τους, προκειμένου νά ζοῦν ὡς ἐλεύθερο Ἔθνος, προκειμένου νά πι-στεύουν καί νά λατρεύουν τόν Θεό τῶν πατέρων τους, τόν Χρι-στό καί τήν Παναγία Μητέρα του.

Γι᾽ αὐτό καί εἶναι γιά ἐμᾶς τούς Ἕλληνες ἡ σημερινή ἑορτή ἡμέρα διπλῆς χαρᾶς καί εὐφροσύνης. Εἶ-ναι ὅμως συγχρόνως καί ἡμέρα πού μᾶς ὑπενθυμίζει τήν εὐ-θύνη πού ἔχουμε. Εὐθύνη ἔναντι τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς ἔκανε τή μεγά-λη αὐ--τή τιμή νά σαρκωθεῖ ἀπό τήν Πα-ναγία Παρθένο γιά νά μᾶς ἀνυ-ψώσει ἀπό τή γῆ στόν οὐρανό, γιά νά μᾶς σώσει καί νά μᾶς ἀπο-κα-τα-στήσει στή βασιλεία του. Εὐθύ-νη

ἔναντι τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τό-κου, ἡ ὁποία ὄχι μόνο ἀπήντησε κατα-φα-τικά στό μήνυμα τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ προκειμένου νά μᾶς σώ-σει ἀπό τή δουλειά τῆς ἁμαρτίας, ἀλλά καί στάθηκε στό πλευρό τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐλλη-νικῆς ἐπανα-στά-σεως προκειμένου νά μᾶς λυ-τρώσει ἀπό τόν βαρύ τουρκικό ζυ-γό.

Εὐθύνη ὅμως ἔχουμε καί ἔναντι τῶν πατέρων μας πού σάν σήμερα ξεσηκώθηκαν καί ἀγωνίσθηκαν καί θυσιάσθηκαν γιά νά μᾶς χα-ρί-σουν τήν ἐλευθερία καί νά κάνουν τό ὄνομα τῆς μικρῆς μας πατρίδος γνωστό στά πέρατα τοῦ κόσμου. Εὐθύνη ἔναντι ὅλων ἐκείνων πού ἐπαναστάτησαν καί ἐδῶ στή Βέ-ροια ἀλλά καί στή Νάουσα καί στό Ρουμλούκι καί σέ ὅλη τήν περιοχή μας, καί ἀγωνίσθηκαν δίδοντας τόν ἑαυτό τους γιά τήν ἐλευθερία ἀλλά καί γιά τήν πίστη τους, καί πλούτισαν τήν ἱστορία τοῦ τόπου μας μέ ἀναρίθμητους ἥρωες ἀλλά καί περισσότερους ἀπό δύο χιλιά-δες νεομάρτυρες, δίδοντας σέ ὅλους μας παράδειγμα ἡρωισμοῦ καί θυσίας γιά τήν ἐλευθερία καί γιά τήν πίστη στόν Χριστό.

Καί ἔχουμε εὐθύνη ἀκόμη μεγα-λύ---τερη, γιατί οἱ πατέρες μας κα-τόρ--θω-σαν κάτι ἀκόμη πιό δύσκο-λο καί πιό σπουδαῖο: νά διατηρή-σουν τήν πίστη καί τήν ἐθνική ταυ-τό-τη-τα στά τετρακόσια χρόνια τῆς σκλα-βιᾶς καί νά μήν ἀλλο-τρι-ω-θοῦν, ὥστε νά μπορέσουν νά διεκ-δι-κήσουν τήν ἐλευθερία τους.

Καί αὐτό εἶναι τό μεγάλο χρέος μας, ἀδελφοί μου, σέ ἕναν κόσμο πού ἀρνεῖται τήν πίστη στόν Χρι-στό, πού ἀμφισβητεῖ τή δυνα-τό-τη-τα τῆς σωτηρίας πού μᾶς χάρισε ἀλλά καί ἐπιδιώκει νά καταδυνα-στεύσει τούς ἀνθρώπους ἀλλο-τρι-ώ--νοντας τίς συνειδήσεις τους καί κάνοντάς τους νά ξεχάσουν τήν ἐθνική ἰδιοπροσωπία τους ἀλλά καί τήν πίστη τους στόν ἀληθινό Θεό.

Ἄς ἀντισταθοῦμε στίς σύγχρονες σειρῆνες πού μέ δόλιους τρόπους ἐπιδιώκουν νά μᾶς ὑποδουλώ-σουν, ἀφήνοντάς μας μόνο τήν ψευδαίσθηση ὅτι εἴμεθα ἐλεύ-θε-ροι. Ἄς ἀντισταθοῦμε μέ τήν ὑπα-κοή μας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀκο-λουθώντας τό παράδειγμα τῆς Παναγίας μας. Ἄς ἀντισταθοῦμε μέ τήν ἐμμονή μας σέ αὐτά γιά τά ὁποῖα ἀγωνίσθηκαν οἱ πατέρες μας καί μᾶς κληροδότησαν: τήν πί---στη τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἐθνική μας ταυτότητα, γιατί αὐτά τά δύο ἀποτελοῦν τά θεμέλια τῆς ἐλευ-θε-ρίας μας. Καί ὅσο τά διατηροῦμε, τό-σο δέν θά κινδυνεύει ἡ ἐλευ-θε-ρία μας καί μέ τή βοήθεια τῆς Πα-να-γίας μητέρας μας θά ἀποδει-κνυ-ό--μεθα καί ἐμεῖς ἀντάξιοι τῶν ἀγώ---νων καί τῶν θυσιῶν τῶν πα-τέ-ρων μας γι᾽ αὐ-τήν.

Ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε τή δυνατότητα, ἀφενός νά μᾶς σώσει ἀπό τό προπατορικό μας ἁμάρτημα μέ τήν ἔλευση τοῦ Υἱοῦ του, καί ἀφετέρου νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τή σκλαβιά τῶν πεντακοσίων ἐτῶν δίδοντας θάρρος στούς προγόνους μας. Σέ μᾶς δέν ἀπομένει παρά, τιμώντας τόν Θεό ἀλλά καί τιμώντας τή μνήμη ὅλων αὐτῶν

τῶν ἡρώων, νά παραμένουμε σταθεροί καί νά εἴμεθα αὐτοί πού θά τούς τιμοῦμε καί μέ τά λόγια καί μέ τά ἔργα.

Ποιμαντορική Εγκύκλιος

† ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ἐλέῳ Θεοῦ Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης

τῆς Ἱερᾶς καὶ Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας

πρὸς τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν

τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Ἐπαρχίας.

«Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπί σέ καί δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι».

Ἀκατάληπτα τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ γιά τήν πεπερασμένη ἀνθρώπινη λογική. Καί τήν ἀρχή ἑνός τέτοιου μυστηρίου, τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας, τοῦ μυστηρίου τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, πού ἀποφασίζει νά γίνει ἄνθρωπος, γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἁμαρτία, ἑορτάζουμε καί τιμοῦμε σήμερα, ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὅμως τό μυστήριο αὐτό μᾶς δείχνει, ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, τόν ὁποῖο ἑορτάσαμε κατά τή χθεσινή, Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, ὅτι τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἀκατάληπτα μόνο στούς ἀνθρώπους ἀλλά καί στούς ἀγγέλους. Γι᾽ αὐτό καί ὅταν ἡ Παναγία, ἔκπληκτη ἀπό τό μήνυμα τοῦ ἀρχαγγέλου ὅτι θά φέρει στόν κόσμο τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ,ἐρωτᾶ πῶς εἶναι δυνατόν νά συμβεῖ αὐτό, ἐφόσον ἡ ἴδια εἶναι παρθένος, ὁ Γαβριήλ, καθώς δέν μπορεῖ νά τῆς ἐξηγήσει τόν τρόπο, τῆς ἀπαντᾶ «Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπί σέ καί δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι». Τό ἅγιο Πνεῦμα θά ἔρθει καί ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ θά σέ καλύψει.

Τό θαυμαστό καί ἀνεξήγητο αὐτό μυστήριο εἶναι ἀνάλογο, συνεχίζει ὁ ἱερός πατήρ, μέ ἐκεῖνο τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως ὁ Μωϋσῆς δέν γνωρίζει πῶς ἔπλασε ὁ Θεός μέ τό χῶμα τῆς γῆς τόν Ἀδάμ ἤ πῶς δημιούργησε ἀπό τήν πλευρά του τήν Εὔα, ἀλλά τό μόνο πού γνωρίζει εἶναι ὅτι ὁ Θεός ἔπλασε καί τούς δύο, τό ἴδιο συμβαίνει τώρα καί μέ τόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ. Αὐτό πού γνωρίζει καί μπορεῖ νά πεῖ στήν Παναγία Παρθένο εἶναι ὅτι τό θαῦμα πού θά συμβεῖ εἶναι ἔργο τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι θαῦμα τό ὁποῖο, ἄν καί ἀκατάληπτο καί ἀπροσπέλαστο ἀπό ἀγγέλους καί

ἀνθρώπους, ἀφορᾶ τόν ἄνθρωπο, διότι δι᾽ αὐτοῦ ὄχι μόνο θά γεννηθεῖ ὁ Θεός ὡς ἄνθρωπος, ἀλλά θά ἀναγεννηθεῖ καί ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν ἁμαρτία καί θά ἐπανακτήσει τή δυνατότητα τῆς θεώσεως.

Εἶναι θαῦμα τό ὁποῖο, ἄν καί ἀσύλληπτο καί ἀκατανόητο ἀπό ἀγγέλους καί ἀνθρώπους, διακονεῖται ἀπό αὐτούς, διακονεῖται ἀπό τόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ ἀλλά κυρίως ἀπό τήν ταπεινή Κόρη τῆς Ναζαρέτ, τήν «κεχαριτωμένη καί εὐλογημένη ἐν γυναιξί», γιατί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ θέλει νά κάνει καί τούς ἀγγέλους καί τούς ἀνθρώπους μετόχους στό θαῦμα τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς ἐπανενώσεώς του μέ τόν Θεό, σέ αὐτό τό μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο θαῦμα τῆς θείας κενώσεως καί τῆς σαρκώσεως τοῦ ἀνάρχου καί ἀοράτου Θεοῦ ἐν χρόνῳ, σέ αὐτό τό θαῦμα πού θά φέρει «χαράν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Ἕνα ἀνάλογο θαῦμα ἐπαναλαμβάνεται τήν ἴδια ἡμέρα, τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τό 1821. Κανείς δέν μπορεῖ νά συλλάβει πώς ξεσηκώθηκαν οἱ πατέρες μας νά ἀγωνισθοῦν γιά νά ἀποτινάξουν τόν βαρύ τουρκικό ζυγό τήν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Κανείς δέν μπορεῖ νά κατανοήσει πώς ἦταν δυνατόν λίγοι ἄνθρωποι, ἐξουθενωμένοι ἀπό τή μακραίωνη καταπίεση τῶν δυναστῶν τους, χωρίς στρατό καί ὅπλα, νά ἀποφασίσουν νά ἀντιμετωπίσουν μία ἰσχυρή αὐτοκρατορία.

Κανείς δέν μπορεῖ νά ἐξηγήσει ποῦ βρῆκαν οἱ πρόγονοί μας τόση δύναμη καί τόσο θάρρος, ὥστε νά μήν ὑπολογίζουν οὔτε τή ζωή οὔτε τόν θάνατο, προκειμένου νά ἀποκτήσουν τήν ἐλευθερία. Καί ὅμως τό ἀνεξήγητο καί ἀκατανόητο θαῦμα ἔγινε μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῆς Παναγίας Παρθένου πραγματικότητα. Ἔγινε γεγονός πού ἔφερε χαρά στίς ψυχές ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἔγινε γεγονός πού γράφθηκε μέ χρυσά γράμματα στό βιβλίο τῆς Ἱστορίας. Ἔγινε γεγονός, γιατί γιά τόν Θεό δέν εἶναι τίποτε ἀδύνατο· γιατί γιά ὅσους πιστεύουν στόν Χριστό καί στήν Παναγία Μητέρα του τίποτε δέν εἶναι ἀνέφικτο. Ἀρκεῖ νά τό ζητοῦμε μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη. Ἀρκεῖ νά προσευχόμαστε γι᾽ αὐτό. Ἀρκεῖ νά εἴμαστε καί ἐμεῖς ἕτοιμοι νά κάνουμε τίς θυσίες πού ἀπαιτοῦνται, ὅπως ἔκαναν καί οἱ πατέρες μας τό 1821, παραμερίζοντας τά προσωπικά μας συμφέροντα, τούς ἐγωισμούς καί τίς μικρότητές μας γιά τό κοινό καλό. Ἀρκεῖ νά μένουμε πάντοτε πιστοί στόν Θεό τῶν πατέρων μας καί στήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό τοῦ Γένους μας καί νά μήν ἐπηρεαζόμεθα ἀπό τούς ἰσχυρούς τοῦ κόσμου καί ὅσα αὐτοί θέλουν πολλές φορές νά μᾶς ἐπιβάλλουν. Διότι «οὗτοι ἐν ἅρμασιν καί οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ» καί τῆς Παναγίας Παρθένου «μεγαλυνθησόμεθα».

Τό παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς τῆς Παναγίας στό μήνυμα τοῦ ἀρχαγγέλου καί στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί ἡ πίστητῶν πατέρων μας καί τῶν ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς

Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἄς ἀποτελοῦν, ἀδελφοί μου, πρότυπα καί γιά τή δική μας ζωή καί ὡς ἀτόμων καί ὡς ἔθνους.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας Παντελεήμων